

Dopis od preláta (říjen 2010)

Prelát hovoří o uctívání strážných andělů, jejichž svátek slaví Církev 2. října. To je také den, kdy bylo založeno Opus Dei.

04.12.2010

Milovaní, ať Ježíš chrání mé dcery a syny!

Naše duše překypuje radostí, když si představíme štěstí našeho Otce 2. října 1928. Spojme se s modlitbou, která protékala jeho duší, když si

vkleče uvědomil, kolik důvěry v něho nebesa vkládají. A my si denně uvědomujme, že jsme byli součástí tohoto projevu Boží vůle vůči svatému Josemaríi.

Andělé Páně, velebte Pána: opěvujte ho, věčně ho slavte.^[1] Těmito slovy svatého Písma začíná zítřejší mše na svátek svatých Andělů. Tato slova musí mezi ženami a muži z Opus Dei nacházet silný ohlas. Mohou u příležitosti nového výročí založení sloužit jako prostředek k pozvedání našich vděčných srdcí k Bohu, neboť – jak řekl náš Otec – ***není to náhoda, že Bůh vnukl Dílo v den, kdy Církev slaví anděly... Dlužíme jim mnohem více, než si myslíte.***^[2] S velkou radostí vám připomínám, jak často – a zejména v Argentině, v La Chacra – nám sv. Josemaría navrhoval, abychom při příchodu do kaple vyjádřili svou vděčnost andělům za to, že neustále

doprovázejí našeho Pána v
Eucharistii.

Můžeme nyní uvažovat o hlubokých kořenech, jež má úcta k andělům v Církvi. Dalo by se říci, že je stěží stránky v Písmu svatém – jak v Starém, tak v Novém zákoně – na níž by se tyto čistě duchovní stvoření, které se těší blaženému patření a slouží Božím plánům, neobjevovaly. [3] V jednom ze svých katechetických poselství Jan Pavel II. řekl, že popírání jejich existence by vyžadovalo radikální změnu samotného Písma svatého a spolu s ním celých dějin spásy.[4] A tedy dopuštění se závažného omylu.

Zítřejší svátek je pro nás příležitostí lépe poznat tyto nebeské bytosti. Můžeme uvažovat především nad tím, že jsou to Boží stvoření a že samotný Ježíš Kristus je uprostřed andělského světa a celého vesmíru. Nadřazenost Krista, vtěleného Slova,

nad stvořením, je jedním ze základů naší katolické víry. *Neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebesích i na zemi, viditelné i neviditelné. Trůny, Panstva, Knížectva, Mocnosti; všechno bylo stvořeno skrze něho a pro něho.*^[5] **Co je to anděl?**, zeptal se papež Benedikt XVI. A odpověděl: **Písmo svaté a církevní tradice nám umožňují rozeznat dva aspekty. Na jedné straně je anděl bytostí, která stojí před Bohem a celou svou bytostí je orientována na Něho. Všechna tři jména archandělů končí slovem ‚El‘, což znamená ‚Bůh‘. Bůh je vepsán v jejich jménech, v jejich přirozenosti. Jejich skutečná přirozenost existuje v jeho hledu a pro Něho.**^[6]

Tato slova zdůrazňují, že nejdůležitějším posláním andělů je uctívat Nejsvětější Trojici, neustále pozvedat píseň díky k Stvořiteli a Pánu všech věcí, viditelných i

neviditelných. Andělé i lidé byli stvořeni za stejným účelem. Andělé ho již dosáhli, zatímco my jsme ještě stále na cestě. Proto je velice příhodné spoléhat se na jejich pomoc, aby nás učili následovat cestu, která vede do nebe. ***Modlím se k andělům a vzývám je každý den, řekl náš Otec, a utíkám se k přímluvě andělů strážných mých dětí, abychom se všichni naučili zblízka doprovázet našeho Boha. Tak budeme horlivými dušemi, které jsou rozhodnuty přinášet Boží poselství všem tvorům.***[7]

Sv. Josemaría nás vyzýval, abychom vzývali anděly na začátku naší denní ranní modlitby poté, co se utíkáme k přímluvě Matky Boží a svatého Josefa. S jakou oddaností se na ně obracíme? S jakou jistotou, že budeme vyslyšeni? Zejména s ohledem na slavení Eucharistie, náš Otec říkal: ***Má chvála a velebení se spojuje s anděly, není mi to***

zatěžko, neboť vím, že stojí kolem mne a klaní se Trojici, když slavím mši svatou.^[8] Podobně když navštěvujeme Ježíše přítomného ve svatostánku, a nevíme jak jej pozdravit, nebo jak mu vyjádřit naši vděčnost a úctu, můžeme napodobovat příklad sv. Josemaríi. **Pokaždé když vstoupím do kaple, svěřil se nám, zastavím se, abych řekl našemu Pánu: Miluji tě. A chválím Otce, Syna a Ducha svatého... A nezapomínám pozdravit anděly, kteří střeží svatostánek v bdění lásky, adorace, odčinění, vzdávající hold našemu Pánu v Nejsvětější svátosti. Děkuji jim za to, že jsou tam celý den a celou noc, protože já tam mohu být pouze ve svém srdci: Děkuji vám, svatí andělé, za uctívání a doprovázení Ježíše v Nejsvětější svátosti!**^[9] Navrhuji vám, abyste se den za dnem usilovali sjednotit se s modlitbou našeho Zakladatele z 2. října 1928: ať naše

srdce nepolevují v dialogu vděčnosti a odpovědnosti, s kterými náš Otec odpověděl na Boží volání.

Vzhledem k tomu, že andělé jsou oddanými milovníky Nejsvětější Trojice, mohou dokonale plnit **druhý aspekt, který je charakterizuje: jsou Božími posly. Přinášejí Boha lidstvu, otevírají nebe, a tím otevírají zemi. Právě proto, že jsou s Bohem, mohou být také velmi blízko lidem.**[10] Ježíš toto odhalil, když mluvil o lásce Boha Otce k dětem a k těm, kteří jsou jako děti. Řekl: *Chraňte se, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých: neboť vám říkám, že jejich andělé v nebesích vidí neustále tvář mého Otce, který je v nebesích.*[11]

Na základě těchto slov a dalších inspirovaných textů, Církev učí, že „od svého počátku až k hodině smrti je lidský život obklopen ochranou andělů a jejich přímluvou.“[12] A

bere za své tvrzení, jež je často přítomné ve spisech Otců Církve: „Každý věřící má po svém boku anděla jako ochránce a pastýře, aby vedl jeho život.“^[13] Z nebeských duchů to byli andělé strážní, kdo byli Bohem umístěni po bok každého muže a ženy. Jsou našimi blízkými přáteli a spojenci v bitvě, kterou vedeme, jak nám Písmo říká, proti *dáblovým piklům*. *Zápasit totiž musíme nikoli s protivníky z krve a masa, ale s Knížectvími, s Mocnostmi, s těmi, kdo ovládají svět tmy, se zlými duchy, kteří obývají nebeské prostory.* ^[14] Náš Otec tuto nauku jasně vyjadřuje slovy: ***Obrát se ke svému andělu strážci v hodině zkoušky, ochrání tě před ďáblem a přinese ti svatá vnuknutí.***^[15]

Křesťanský autor z druhého století nabízí některé znaky pro rozpoznávání návrhů dobrých andělů a jejich odlišení od těch, jež pocházejí od andělů zlých. „Anděl

spravedlnosti je jemný a skromný, tichý a mírný. Proto když přichází do tvého srdce, okamžitě k tobě mluví o spravedlnosti, čistotě, cudnosti, svatosti, pokání a každém spravedlivém konání a ušlechtilé ctnosti. Když toto vše vzkvétá v tvém srdci, víš, že anděl spravedlnosti je s tebou. Toto jsou skutky anděla spravedlnosti. Důvěřuj tedy jemu a jeho konání.“[16]

Boj mezi dobrem a zlem – smutné dědictví prvotního hříchu – je neustálou realitou lidské pozemské existence. Proto, jak praví stará modlitba, chceme prosit svého anděla strážného: *Sancti Angeli Custodes nostri, defendite nos in proelio ut non pereamus in tremendo iudicio*. Svatí andělé strážní, braňte nás v boji, abychom nezahynuli na posledním soudu.

Náš Zakladatel od svého nejranějšího mládí pěstoval hlubokou oddanost k

andělům a zejména ke svému
vlastnímu andělu strážnému.
Později, od okamžiku založení Opus
Dei, je jeho životopis naplněn silnou
a důvěřivou zbožností vůči těmto
ctitelům Boha a našim dobrým
společníkům na cestě do nebe. Jeho
spisy obsahují bohaté odkazy na
službu andělů ve prospěch lidstva.
Jak říká Písmo, *což oni všichni nejsou
duchové pověření službou, posílení,
aby sloužili těm, kteří mají zdědit
spásu?*^[17] Jeho víra v působení
andělů byla tak velká, že nás učil
považovat je za důležité spojení v
naší apoštolské práci. ***Snaž se získat
strážného anděla toho, koho chceš
přivést ke svému apoštolátu. Je
vždycky velikým „spojencem“***,^[18]
napsal v *Cestě*. A uvažující nad tím,
že prostředí, ve kterém se často z
profesních, sociálních nebo jiných
důvodů nacházíme, se může zdát být
vzdáleným od Boha, nás ujistil: ***Je v
tomto prostředí mnoho pokušení?***

Ano, ale nejsou tam též andělé strážní?[19]

Odbíjení zvonů kostela Panny Marie Andělů, které nikdy neodeznělo ze srdce našeho Otce, by mělo znít i v našem vlastním srdci, jako připomínka toho, že celý náš život má být uctíváním Boha, ve spojení s Pannou Marií, anděly, a celou vítěznou Církví.

Náš Otec pěstoval přátelství také s archandělem, který, podle některých církevních Otců, pomáhá každému knězi v jeho službě. ***Existuje velmi realistický názor, že kněží mají anděla, který pečuje zvláště o ně. A byl jsem před mnoha lety velmi dojatý, když jsem se dočetl, že každý kněz má i svého osobního služebného archanděla. Složil jsem pro sebe jakési Aleluja jako aspiraci a recituji ji svému služebnému archandělu ráno a večer. Občas mne napadá, že***

nemám dostatečné důvody k tomu, abych věřil v jeho existenci pouze na základě toho, že to bylo napsáno církevním Otcem, jehož jméno si ani nepamatuji. Ale poté si uvědomím dobrotu svého Boha Otce a nabudu jistoty, že tím, že se modlím ke svému služebnému archandělu, by mi náš Pán nějakého poslal, i kdybych žádného neměl, aby dal základ mé modlitbě a mé oddanosti.[20]

Přemýšlejme často o těchto a dalších učeních o svatých andělech a snažme se je každý svým vlastním způsobem uvádět do praxe. Utíkejme se k nim o pomoc s jistotou a důvěrou. Vnitřní problémy, které se zdají být nepřekonatelné, vnější překážky, které vypadají jako skutečné zdi, jsou překonány za pomoci těchto přátel, kteří jsou tak mocní a jejichž péči nás Bůh svěřil. Ale, jak náš Zakladatel učil, čerpaje z pramene církevní duchovní tradice, musíme se

strážným andělem naším i těch lidí, s nimiž se snažíme konat apoštolát, udržovat opravdové, autentické přátelství. Neboť ***anděl strážný je Knížetem Nebe, kterého Bůh umístil po náš bok, aby nás střežil a pomáhal nám, aby nás povzbuzoval v našich zkouškách, aby ulehčoval našemu trápení, vedl nás a podržel nás před pádem.***[21]

V knize sv. Josemaríi Brázda nacházíme další myšlenku, která nám může poskytnout mnoho útěchy: ***Anděl strážný nás stále doprovází jako korunní svědek. Bude to on, kdo při našem osobním soudu vzpomene na ohleduplnosti, které jsi projevil našemu Pánu během celého svého života. Víc: až se budeš cítit ztracen před strašnými obviněními nepřítelů, tvůj anděl vzpomene na nejvnitřnější hnutí tvého srdce – snad zapomenutými tebou samým***

–, na projevy lásky, které jsi věnoval Bohu Otci, Bohu Synu a Bohu Duchu svatému. Proto nikdy nezapomínej na svého anděla strážného a tento nebeský Kníže tě neopustí ani nyní ani v rozhodující chvíli.[22]

V našem duchovním boji a v apoštolátu se vždy můžeme spolehnout na péči a ochranu Královny andělů. Během tohoto měsíce slavíme jeden z jejích svátků pod ochranou růžence. Tato mariánská pobožnost je ***mocnou zbraní***[23] ve všech našich bitvách pro slávu Boží a spásu duší. Doufám, že se v nadcházejících týdnech budeme všichni usilovat mít zvláštní zalíbení v zbožné modlitbě této pobožnosti. A to s přesvědčením, že naše nebeská Matka pro nás v tomto mariánském roce od svého Syna získá hojnost milostí.

Na závěr vám připomínám, že šestý den tohoto měsíce je výročí svatořečení našeho Otce. Prosme na jeho přímluvu našeho Pána, aby nadpřirozená radost, která v onen den naplnila naše srdce, a podnět ke svatosti, který jsme obdrželi, zůstaly živé a energické v jeho dcerách a synech v Opus Dei. A ve všech, kdo se přiblíží k Dílu. Přiznávám se vám, že každý den prosím sv. Josemaríu, aby v každém z nás zpřítomnil ona jasná slova *světce obyčejného života*, která na něho služebník Boží Jan Pavel II. vztáhl.[24] Můžeme o tom uvažovat také v této souvislosti: Sv. Josemaría je světce, který nám pomáhá ve všech okolnostech každého dne. Využívejme více tohoto „zaměstnání“ našeho Otce, který nás velmi, velmi miluje, ale který zároveň chce, abychom byli svatí.

Každý měsíc je mnoho svátků Církve a připomínek historie Díla: Mějte je v

patrnosti, aby naše každodenní
serviam! bylo velmi velkorysé

S láskou Vám žehná,

Váš Otec

+ Javier

Řím, 1. října 2010

[1] *Dan* 3:59.

[2] Sv. Josemaría, *Poznámky z
rodinného setkání*, 24. prosince 1963.

[3] Srov. Katechismus Katolické
Církve, č. 331-333.

[4] Srov. Jan Pavel II., Promluva na
generální audienci, 9. července 1986.

[5] *Kol* 1:16.

[6] Benedikt XVI., *Homilie*, 29. září
2007.

[7] Sv. Josemaría, *Poznámky z rodinného setkání*, říjen 1972.

[8] Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 89.

[9] Sv. Josemaría, *Poznámky z rodinného setkání*, 6. ledna 1972.

[10] Benedikt XVI., *Homilie*, 29. září 2007.

[11] *Mt* 18:10.

[12] Katechismus Katolické Církve, č. 336.

[13] Sv. Basil, *Proti Eunomiovi* 3:1 (PG 29, 656B).

[14] *Ef* 6:12.

[15] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 567.

[16] Hermas, *Pastýř*, Šesté přikázání, č. 2.

[17] *Žid* 1:14.

[18] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 563

[19] *Ibid.*, č. 566.

[20] Sv. Josemaría, *Poznámky z rozjímání*, 26. listopadu 1967.

[21] Sv. Josemaría, *Poznámky z rodinného setkání*, 16. června 1974.

[22] Sv. Josemaría, *Brázda*, č. 693.

[23] Sv. Josemaría, *Svatý růženec*, Předmluva.

[24] Srov. Jan Pavel II., *Litteras Decretales pro svatořečení našeho Otce*, 6. října 2002.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-
od-prelata-rijen-2010/](https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-rijen-2010/) (07.03.2026)